

2. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Баховська А.О.,

студ. гр. ОПАГ-13,

Національний університет “Львівська політехніка”.

Науковий керівник – Скаско О.І.,

д.е.н., професор кафедри обліку та аналізу

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Сучасне економічне становище України віддзеркалює в собі дуже складні світові глобалізаційні процеси. Визначення тенденцій розвитку аудиту в Україні сьогодні є актуальним питанням. Це пов'язано з тим, що соціально-економічна ситуація в країні не стоїть на місці, а постійно змінюється, тим самим викликаючи зміни в аудиторській діяльності. Зараз багатьма українськими компаніями вводиться практика складання фінансової звітності, що відповідає не лише національному законодавству, але і міжнародним стандартам. У зв'язку з цим важливість, значущість аудиту складно переоцінити; відповідальність, покладена на аудиторські організації, що трансформують звітність і підтверджують таку трансформацію, зростає багаторазово.

Юридично аудиторську справу в нашій країні було розпочато у 1993 р. з прийняттям Закону України «Про аудиторську діяльність» [1]. Відтоді почали активно створюватися аудиторські фірми та практикувати незалежні сертифіковані аудитори – суб'єкти малого бізнесу.

В аудиторській діяльності України з 1993 року на сьогоднішній день відбулося багато змін: було прийнято велику кількість нормативних актів, положень, рішень, а також відбувся перехід від національних нормативів аудиту до міжнародних стандартів, що є безумовно позитивним кроком не лише в розвитку аудиторської діяльності, а й України в цілому.

Теоретичні дослідження з аудиту здійснено такими науковцями України, як Білуха М.Т., Боднар М.І., Герасимович А.М., Голов С.Ф., Дікань Л.В., Костюченко В.М., Пантелеєв В.П., Петрик О.А., Полетаєва О.С., Редько О.Ю., Скаско О.І., Шульга Н.П., які зробили суттєвий внесок у сферу розвитку традиційної вітчизняної науки, що стосується внутрішнього та зовнішнього аудиту та його адаптації до умов і особливостей аудиторської діяльності.

Опрацювання наукових джерел в галузі аудиту та аналіз актуальних питань понятійного апарату, показує, що майже відсутня цілісна науково-

обґрунтована класифікація складових аудиторської діяльності, недостатньо досліджені потенційні можливості окремих видів аудиторських робіт та послуг. Зокрема потребує подальшої розробки механізм оптимального співвідношення систем та методів регулювання аудиторської діяльності. Є багато невирішених проблем в галузі забезпечення якості аудиторського обслуговування, таких як гарантії незалежності аудитора, організація зовнішнього контролю якості, місце професійних громадських організацій в цій системі тощо. Також, однією з проблем, пов'язаних з аудиторською діяльністю в Україні, є те, що деякі положення Міжнародних стандартів аудиту базуються на західній системі бухгалтерських принципів, які в окремих випадках суперечать українським принципам обліку. Було б справедливо, якби українські стандарти аудиту базувались на чинному законодавстві [2].

Отже, виокремивши основні проблеми аудиту, потрібно визначити деякі шляхи їх подолання, а також перспективи розвитку аудиторської діяльності в Україні.

Доцільним було б запропонувати такі перспективні напрями розвитку аудиторської діяльності в Україні:

1. Поглиблення співпраці професійних аудиторських організацій України з міжнародними (зокрема, європейськими) професійними організаціями бухгалтерів і аудиторів.

2. Розробка типових методик аудиторської перевірки фінансової звітності підприємств в розрізі галузей їх діяльності, використовуючи узагальнений практичний досвід роботи міжнародних і вітчизняних аудиторських фірм.

3. Напрацювання механізму практичного застосування МСА в Україні, створення до них коментарів у повному обсязі.

4. Розробка механізму ціноутворення на аудит та аудиторські послуги на основі вивчення міжнародного досвіду з цього питання [3].

Таким чином, розглянувши сучасні проблеми аудиторської діяльності можна зробити висновок про те, що вдосконалення аудиту в Україні – це складний та багатогранний процес, який потребує: вдосконалення системи економічного контролю у країні в цілому, підвищення кваліфікаційних вимог до аудиторів, поліпшення нормативного та методичного забезпечення здійснення аудиторської діяльності.

Література

1. Закон України «Про аудиторську діяльність» № 3125-ХІІ від 22.04.1993 (в редакції з – 06.01.2018). 2. Закон України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» № 2258-VIII від 21. 12.2017р. 3. Овчарик Р.Ю. Облік і аудит : навч. посіб. / Р.Ю. Овчарик– К.: Видавництво Ліра-К, 2013. – 616 с.

4. Скаско О.І. Організаційні перспективи зовнішнього аудиту в Україні/ *Економіка і управління: проблеми науки та практики* : збірник матеріалів міжнародної науково-практичної інтернет-конференції 12–13 грудня 2013 р. – Дніпропетровськ. – 2013. – С.253–255. 5. Скаско О.І. Формування функціональної моделі організації системи зовнішнього аудиту в Україні/ О.І.Скаско // *Науковий журнал «Економіка і фінанси»*. – 2013. – №12. – С.103–108.

Дем'янець Х. Т.,
студ. гр. ОА-15-1,
Івано-Франківський національний
технічний університет нафти і газу.
Науковий керівник – Кафка С. М.
к. е. н., доцент кафедри обліку і оподаткування

АУДИТ БАНКРУТСТВА СУБ'ЄКТА ГОСПОДАРЮВАННЯ

У сучасному економічному середовищі України суб'єкти господарювання дедалі частіше стають збитковими і припиняють свою діяльність. Це спричинено жорсткою конкуренцією, зростанням інфляції і безробіття, політичною нестабільністю, збільшенням оподаткування, подорожчанням товарів, послуг, комунальних платежів. Проте одним з важливих інструментів уникнення банкрутства є “санаційний” аудит. Саме після такої перевірки підприємство зможе отримати рекомендації щодо того, як усунути недоліки у бухгалтерському обліку, які можуть призвести до суттєвих помилок у фінансовій звітності, відновити свою платоспроможність, оптимізувати роботу бухгалтерів і т. п. [3]

Вимога щодо обов'язковості аудиторської перевірки закріплена в Законах України "Про відновлення платоспроможності платника або визнання його банкрутом", "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність". Аудиторська перевірка підприємств проти яких порушено справу про банкрутство є обов'язковою. Її доцільно проводити у два етапи: на першому перевіряється достовірність даних у фінансовій та податковій звітності; на другому – поглиблена, детальна перевірка найвагоміших аспектів фінансово-господарської діяльності підприємства. Також під час проведення перевірки фінансової звітності аудитор має зважати крім загальноприйнятих норм, стандартів, положень, ще й на специфіку суб'єкта господарської діяльності і повинен отримувати вичерпні відповіді на запитання, які виникатимуть під час перевірки. [1, 2]